

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **P. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17 v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.11.2009, č.j.: 34361/2009-17240,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 5.8.2009, sp.zn.: 08/F1D/546/011348-T, č.j.: SZIF/2009/0265739, jímž byla podle ust. § 11 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o SZIF“), a podle ust. § 12 odst. 2 a 4 nařízení vlády č. 112/2008 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování národních doplňkových plateb k přímým podporám (dále jen „nařízení vlády“), a ust. § 9 odst. 3 tohoto nařízení zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí platby na chov ovcí, chov koz pro rok 2008 a žádost žalobce o poskytnutí platby na zemědělskou půdu pro rok 2008.

V podané žalobě žalobce předně poukázal na to, že správní orgán I. stupně provedl u žalobce neohlášenou kontrolu na místě. Na základě této kontroly byl vyhotoven protokol o kontrole č. 2623/500/37/2008, který žalobce dne 15.9.2009 (správně dne 15.9.2008) podepsal, a to i přes zjevnou nesrovnalost v jeho identifikačních údajích (uvedeno nesprávné bydliště žalobce). Žalobce tak učinil v dobré víře, že správní orgán I. stupně shledá jeho námitky oprávněné.

Dále žalobce odkázal na své odvolání proti protokolu o kontrole, ve kterém nesouhlasil s kontrolním zjištěním, že půda není zemědělsky obhospodařovaná. Tvrdil, že veškerá orná půda byla na podzim roku 2007 před nástupem doby vegetačního klidu řádně zorána, v období březen až duben 2008 dvakrát až třikrát uvláčena a připravena k setí. Následné nezasetí nezakládá skutkovou podstatu slova „zemědělsky obhospodařovaná půda“ ve smyslu § 3i písm. a) zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“). Porost plevelů, nacházející se na kontrolovaných pozemcích, není víceletý, ale vzešlý z půdní zásoby semen plevelných rostlin po 26.4.2008, kdy došlo k prvnímu defektu traktoru. Vzdrust a hustota plevelů byla zapříčiněna jednak úrodností půdních bloků a jednak tím, že žalobce hospodářil ekologicky bez použití chemie již od roku 2005.

Namítal, že zjištění správních orgánů je opřeno pouze o fotodokumentaci z vlastního dne kontroly. V případě, že by bylo kontrolováno a zdokumentováno celé vegetační období, nemohly by dle žalobce správní orgány dojít k závěru, že pozemky nesplňují podmínky deklarované zemědělské kultury orná půda. Z uvedeného důvodu žalobce navrhoval vyžádat si od žalovaného fotodokumentaci za celé vegetační období, neboť při výkladu legální definice slova „zemědělsky obhospodařována“ nelze nezohlednit hospodaření na pozemcích v průběhu celého konkrétního vegetačního období. Případně žalobce žádal, aby nezávislý odborný posudek prokázal i na základě předložených fotografií údajné neobhospodařování v průběhu celého vegetačního období roku 2008.

Žalobce poukázal na čl. 2 odst. 1 nařízení komise ES č. 796/2004 s tím, že předpokladem pro splnění uvedené legální definice je předmětnou půdu obdělávat nebo udržovat v dobrých zemědělských a envirometálních podmínkách. Toto žalobce učinil. Legální definice v pravidelném sledu nevylučuje nucený rok ponechání ladem.

Dle žalobce k porušení ust. § 9 odst. 3 písm. a) nařízení vlády nemohlo dojít, neboť zemědělská půda byla v evidenci vedena na žalobce i v období od doručení žádosti o platbu na zemědělskou půdu do 31.8. příslušného kalendářního roku jako zemědělská půda. Žalovaný tak měl na mysli ust. § 9 odst. 3 písm. c) nařízení vlády. V tomto případě platí, že zemědělská půda byla obhospodařována po celou dobu, po kterou byla na žalobce vedena v evidenci. Uvedl, že správní orgány vedou o každém žadateli o dotaci na přímé platby obsáhlý spisový materiál. Žalobce faktické i administrativní požadavky splnil. Jediným tvrzením žalovaného je konstatování, že pozemky nejsou aktuálně obhospodařovány. Dle telefonického vyjádření ze dne kontroly 12.9.2009 vedoucí inspekční skupiny Ing. Magdaleny Barboříkové byla žalobci jako definice slova obhospodařováno sděleno, že „na pozemek musí být alespoň jednou vjeto“. Žalobce bral toto vyjádření jako potvrzení negativního výkladu definice slova „neobhospodařuje“, tedy že na pozemek musí být ke dni kontroly za aktuální vegetační období alespoň jednou vjeto. Žalobce na předmětné pozemky vjel několikrát, a to v období duben/květen 1x jarní orba, 2-3 vláčení bránami. V období září/říjen 2008 podzimní orba. Skutečnost, že půda ležela ladem, nebyla zamýšleným stavem, ten si vyžádaly okolnosti, jak je popsáno v odvolání proti protokolu o kontrole. Obhospodařit neznamená pouze a jedine zasít.

Dále žalobce poukázal na to, že napadené rozhodnutí je opřeno o zákonnou definici v pravidelném sledu. Tento termín předpokládá vhodné střídání jařin a ozimů při dodržení osevního plánu. Zvolený osevní postup umožňuje i ponechání půdy jako úhor každé čtyři roky, tedy ponechání půdy ladem. Poznamenal, že sedláci ve starých členských zemích EU byli až do roku 2007 nuceni ponechávat každoročně určitou část své půdy jako úhor, v případě nesplnění povinnosti byli vystaveni sankcím. Žalobce vyloučil jako variantu zasetí jiným než vlastním strojem formou služeb, spolehl se na vlastní stroje, přes veškeré problémy, popsané v odvolání proti protokolu o kontrole, byl žalobcem zvolený osevní postup dodržen a půdu žalobce obhospodařil ve smyslu zákona. Žalobce nesouhlasil se současným většinově praktikovaným způsobem hospodaření, neboť ten povede k naprostému vyčerpání půdy.

K tomu poukázal na názor odborného pracovníka, který pracuje ve Výzkumném ústavu meliorací a ochrany půdy v Praze – Zbraslavi. Uvedl, že porost plevelu byl ke konci vegetačního období na všech předmětných půdních blocích zorán. V důsledku toho žalobce vegetační období dokončil ve smyslu § 3i písm. a) zákona o zemědělství a ornou půdu zemědělsky obhospodařoval.

Dále uvedl, že se dlouhodobě snaží vytvořit podmínky pro svoji rodinu, aby mohla žít na venkově. K tomu poukázal na ust. § 1 písm. b) zákona o zemědělství s tím, že napadené rozhodnutí je svojí podstatou i proti této zákonné definici. Nepřiznání přímých plateb je natolik zásadní, že žalobce byl nucen obhospodařovanou půdu pronajmout a hospodaření přerušit. Napadené rozhodnutí odporuje i deklarované podpoře mimoprodukčních funkcí zemědělství. Dle žalobce měl žalovaný možnost nařídít na základě námitek žalobce do protokolu o kontrole opětovnou kontrolu, k tomu však nedošlo. Tvrdil, že žalovaný nemá gesci svých rozhodnutí zcela v souladu s evropskou legislativou a tato kauza obnažuje zásadní nedostatky v kontrolní činnosti žalovaného a podporuje hospodaření spíše velkých družstev. Uvedené dokládal rovněž i na článku „Brusel hrozí, že Česku nedá dotace“, nacházejících se na stránkách www.aktualne.cz

Z výše uvedených důvodů považoval žalobce napadené rozhodnutí po stránce věcné a formální za nezákonné. Napadené rozhodnutí dle žalobce představuje zcela zřejmý zásah do veřejného subjektivního práva, který spočívá v neposkytnutí přímých plateb na plochu za rok 2008 a dále penalizaci ve formě opětovného stržení částky v následujících třech letech. Jde o tvrdý a nepřiměřený trest, který je likvidačním nástrojem. Závěrem žalobce navrhl zajistit důkazy fotomapy z období duben/květen 2008 a říjen 2008, prokazující oprávněnost jeho tvrzení. Žalobce je schopen předložit svědecké výpovědi nejméně dvou svědků, kteří mohou průběžné obhospodařování předmětných bloků v průběhu vegetačního období 2008 dosvědčit.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný předně poukázal na to, že žalobce dne 9.5.2008 požádal o poskytnutí platby na chov ovcí a koz v souladu s ust. § 7 odst. 2 nařízení vlády a dále žádost o poskytnutí platby na zemědělskou půdu o celkové výměře zemědělské půdy ve výši 49,68 ha v souladu s § 9 nařízení vlády. Správní orgán I. stupně při provedení kontroly na místě zjistil, že části, popřípadě celé půdní bloky/díly půdních bloků (dále jen „PB/DPB“) (700-1140) 3405/1, 3405/10, 3405/2, 3405/22, 3413/5 o celkové výměře 25,42 ha nebyly zemědělsky obhospodařovány. Tato skutečnost byla žalobci oznámena protokolem o kontrole ze dne 12.9.2008. Žalobce se s protokolem o kontrole seznámil dne 15.9.2008 s tím, že s výsledky kontroly nesouhlasí. Dne 22.9.2008 žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně námítky vůči protokolu o kontrole. Dne 19.11.2008 správní orgán I. stupně zamítl námítky žalobce a kontrolní zjištění uvedené v protokolu o kontrole potvrdil. Žalobce tak nesplnil podmínku podle § 9 odst. 3 nařízení, podle kterého se platba na zemědělskou půdu poskytne na tu zemědělskou půdu, která je žadatelem zemědělsky obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována na žadatele v Evidenci využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů (dále jen „evidence“). Správní orgán I. stupně tak podle čl. 2 odst. 22 nařízení Komise (ES) č. 796/2004, nemohl výše uvedenou výměru 25,42 ha zahrnout do zjištěné plochy. Shrnul, že při provedení kontroly žádosti dne 21.7.2009 správní orgán I. stupně zjistil rozdíl mezi deklarovanou plochou uvedenou v žádosti a plochou zjištěnou v rámci kontroly na místě. Tento rozdíl činil 25,42 ha, tj. zjištěný rozdíl byl větší než 30 % zjištěné plochy. Tato okolnost vedla správní orgán I. stupně k tomu, že zamítl žalobci žádost o poskytnutí platby na zemědělskou půdu podle § 12 odst. 4 nařízení vlády. Zároveň při výše uvedené kontrole správní orgán I. stupně zjistil, že žalobci nebyla podle nařízení vlády přiznána jednotná platba na plochu zemědělské půdy pro rok 2008 a z toho důvodu zamítl žalobci podle § 12 odst. 2 nařízení vlády taktéž platbu na chov ovcí, chov koz pro rok 2008. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a jemu předcházející řízení přezkoumal na základě spisového materiálu včetně podkladů, které uplatnil žalobce v rámci odvolacího řízení, v celém rozsahu. Po prověření všech náležitostí žalovaný zjistil, že výsledky kontroly na místě provedené správním orgánem I. stupně dne 12.9.2008 jsou jednoznačné. Výsledky této kontroly jsou podloženy fotodokumentací, ze které je naprosto zřejmé, že se na pozemcích žalobce nachází porost neprodukčních rostlin přesahující místy až 1 m a u předmětných částí PB/DPB tak bylo zjištěno neobhospodařování na výměře 25,42 ha. Zmíněná fotodokumentace je průkazným materiálem svědčícím o tom, že došlo k porušení § 9 odst. 3 písm. a) nařízení a následnému zamítnutí žádosti o poskytnutí platby na zemědělskou půdu podle § 12 odst. 4 tak, jak bylo výše uvedeno. Žalovaný zjistil, že byla žalobci taktéž zamítnuta platba na chov ovcí, chov koz podle § 12 odst. 2 z toho důvodu, že žalobci nebyla přiznána jednotná platba na plochu zemědělské půdy pro rok 2008. Samotné nepřiznání jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2008 na předmětné PB/DPB je podle § 12 odst. 2 nařízení dostatečným důvodem jak pro zamítnutí žádosti platby na chov ovcí, chov koz pro rok 2008, tak i pro zamítnutí žádosti o poskytnutí platby na zemědělskou půdu pro rok 2008 na předmětné PB/DPB.

Na základě výše uvedených skutečností žalovaný shledal, že správní orgán I. stupně správně žalobci žádost o poskytnutí platby na chov ovcí, chov koz a žádost o poskytnutí platby na zemědělskou půdu zamítl. Vzhledem k tomu, že žalovaný neshledal v postupu správního orgánu I. stupně pochybení, nebylo odvolání žalobce shledáno jako důvodné.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na svých tvrzeních uvedených v napadeném rozhodnutí. Dále uvedl, že v žalobě uvedený § 3i písm. a) zákona o zemědělství pouze definuje zemědělskou kulturu „orná půda“, nikoliv pojem „zemědělsky obhospodařovaná půda“, jak se mylně domnívá žalobce. Žalobce ve své žalobě připouští, že předmětné pozemky byly nezaseté a zaplevelené. Argumentaci žalobce, že před kontrolou a po kontrole byly na předmětných půdních blocích prováděny agrotechnické operace, nepokládal žalovaný za relevantní. Neosetý a zaplevelený pozemek nelze v žádném případě považovat za zemědělsky obhospodařovaný.

K tvrzení žalobce, že své pozemky obhospodařuje tzv. „osevním postupem“, což znamená, že půda je pravidelně po určitou dobu ponechána ladem, uvedl, že tento způsob hospodaření na pozemcích s ornou půdou sice možný je, avšak v takovém případě nemohou být tyto (dočasně) neobhospodařované pozemky předmětem žádosti o poskytnutí dotace pro příslušný kalendářní rok, neboť se jedná o neobhospodařovanou zemědělskou půdu v rozporu s § 3i písm. a) zákona o zemědělství. Ornou půdou je zemědělsky obhospodařovaná půda, na které se pěstují v pravidelném sledu, popřípadě pod skleníky, nebo pod pevným anebo přenosným krytem zemědělské plodiny a která není travním porostem. Žalobce si v žalobě poněkud protiče, když na jedné straně hovoří o „ponechání půdy jako úhor každé čtyři roky“, jako o možném způsobu obhospodařování, resp. o tom že „byl žalobcem zvolený osevní postup ... dodržen“ a na druhé straně ve své žalobě uvádí, že „Skutečnost, že půda ležela daný rok ladem nebyla apriori zamýšleným stavem, ale stavem, který si vyžádaly okolnosti (tj. porucha traktoru)“. Nedostatky zjištěné u žalobce není možné obhajovat ani argumentací žalobce o „naprostém vyčerpání půdy“ a „vodní a větrné erozi“ při současném způsobu obhospodařování půdy, resp. citováním různých webových článků.

K tvrzením žalobce, které se týká nesprávné adresy na protokolu o kontrole, sdělil, že podle ust. § 15 odst. 2 zákona č. 552/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, musí protokol o kontrole obsahovat mimo jiné i označení kontrolované osoby. V protokolu o kontrole je žalobce dodatečně identifikován dalšími uvedenými údaji a navíc, jak sám v žalobě potvrzuje, protokol o kontrole osobně převzal.

Uzavřel, že s ohledem na skutečnost neposkytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2008 žalobci prokazatelnou zejména rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 4. 2009, č.j.: 7841/2009-17240 nemohlo být rozhodnuto správním orgánem jinak, než zamítnout podle § 12 odst. 2 nařízení vlády žádost žalobce o předmětné platby, a to i v případě, že by ostatní podmínky pro poskytnutí těchto plateb splnil.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V posuzované věci vyšel soud z následující právní úpravy:

Podle ust. § 9 odst. 1 nařízení vlády Žadatelem o platbu na zemědělskou půdu může být fyzická nebo právnická osoba, obhospodařující zemědělskou půdu, která je na ni vedena v evidenci [§ 3i písm. a) až h) zákona o zemědělství], o výměře nejméně 1 ha.

Podle ust. § 9 odst. 3 nařízení vlády Fond poskytne žadateli platbu na zemědělskou půdu, která je

- a) v evidenci vedena na žadatele nejméně ode dne doručení žádosti o platbu na zemědělskou půdu Fondu do 31. srpna příslušného kalendářního roku jako zemědělská půda [§ 3i písm. a) až h) zákona o zemědělství],
- c) žadatelem zemědělsky obhospodařována po celou dobu, po kterou je na něj vedena v evidenci.

Podle ust. § 12 odst. 2 nařízení vlády nebyla-li žadateli o platbu přiznána v příslušném kalendářním roce jednotná platba na plochu zemědělské půdy, Fond žadateli platbu podle tohoto nařízení neposkytne. Nebyla-li žadateli o platbu přiznána v příslušném kalendářním roce jednotná platba na plochu zemědělské půdy na určitý půdní blok, popřípadě díl půdního bloku, Fond žadateli platbu podle § 3, 4 a 9 na tento půdní blok, popřípadě díl půdního bloku neposkytne.

Podle ust. § 3i písm. a) zákona o zemědělství pro účely tohoto zákona se rozumí ornou půdou zemědělsky obhospodařovaná půda, na které se pěstují v pravidelném sledu, popřípadě pod skleníky, nebo pod pevným anebo přenosným krytem, zemědělské plodiny a která není travním porostem podle písmene b).

Soud o věci uvažil takto:

Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí a žalovaným předloženého spisového materiálu vyplývá, že žalobce v roce 2008 podal ke správnímu orgánu I. stupně jednotnou žádost, v rámci které mj. požádal o platbu na zemědělskou půdu a o platbu na chov ovcí a koz. Podmínky, za kterých jsou žadateli uvedené platby poskytovány, jsou upraveny v nařízení vlády. Z ust. § 12 odst. 2 nařízení vlády vyplývá, že správní orgán I. stupně neposkytne platbu podle tohoto nařízení v případě, že žadateli nebyla přiznána v daném kalendářním roce jednotná platba na plochu zemědělské půdy. V projednávaném případě žalobce požádal o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy pro rok 2008. Tato žádost žalobce však byla správními orgány zamítnuta. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve věci zamítnutí žádosti žalobce o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy pro rok 2008 byla

zdejší soudem zamítnuta rozsudkem ze dne 31.12.2012, č.j.: 11 Ca 183/2009-24. Kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí žalobce nepodal. Jestliže tedy žalobci nebyla přiznána jednotná platba na plochu zemědělské půdy pro rok 2008, nemohla mu být rovněž podle ust. § 12 odst. 2 nařízení vlády poskytnuta ani platba na zemědělskou půdu pro rok 2008 a platba na chov ovcí a koz pro rok 2008. Z uvedeného důvodu tak nemůže být žaloba proti napadenému rozhodnutí úspěšná.

Bez ohledu na výše uvedené soud k poukazu žalobce na skutečnost, že v protokolu o kontrole se nachází nesrovnalost v identifikačních údajích jeho osoby, když je uvedeno původní bydliště žalobce, sděluje, že toto pochybení nemá žádný vliv na kontrolní zjištění, zaznamenaná v předmětném protokolu. Účelem uvedení identifikačních údajů v protokolu o kontrole je označit nezaměnitelným způsobem kontrolovanou osobu. Za tímto účelem je v protokolu o kontrole uváděna celá řada údajů. Konkrétně v případě žadatele, kterým je fyzická osoba, kontrolní protokol vyžaduje uvedení jména a příjmení, data narození, adresy bydliště, registračního čísla žadatele a registračního čísla kontrolovaných žádostí. Tedy k identifikaci kontrolované osoby v kontrolním protokolu dochází na základě souboru údajů. Nesrovnalost toliko v jediném údaji tak nemůže vyvolat pochybnosti o kontrolované osobě. V projednávaném případě správní orgán I. stupně uvedl v protokolu o kontrole adresu předchozího bydliště žalobce. Toto nedopatření správního orgánu I. stupně však nevyvolalo žádné pochyby o žalobci jako kontrolované osobě. Žalobce kontrolní protokol podepsal. Nesrovnalost v údaji o adrese bydliště kontrolované osoby nemohla mít a ani neměla žádný vliv na kontrolní zjištění získaná správním orgánem I. stupně během prováděné kontroly. Kontrolní protokol je tak způsobilým podkladem pro další rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z uvedeného důvodu neshledal soud pokaz žalobce oprávněným.

Tvrzení, podle kterého žalobce podepsal protokol o kontrole v dobré víře, že jeho námitky shledá správní orgán I. stupně oprávněné, není relevantní. Je tomu tak proto, že podpisem kontrolního protokolu kontrolovaná osoba stvrzuje skutečnost, že byla seznámena s obsahem kontrolního protokolu, zejména s kontrolním zjištěním, a byla poučena o právu podat písemné námitky proti kontrolnímu protokolu. O výše uvedeném byl žalobce v kontrolním protokolu poučen. Otázka oprávněnosti vznesených námitek vůči kontrolnímu protokolu je předmětem dalšího samostatného řízení (řízení o námitkách). Výsledek tohoto řízení nemůže správní orgán I. stupně a rovněž ani žalobce v době sepisování protokolu o kontrolním zjištění předvídat. Z uvedeného důvodu není tvrzení žalobce relevantní.

Nedůvodnou soud shledal námitku žalobce, podle které se správní orgány opírají pouze o fotodokumentaci z vlastního dne kontroly, pokud by bylo zdokumentováno celé vegetační období, nemohl by být učiněn závěr o tom, že předmětná půda nebyla zemědělsky obhospodařována. K výše uvedené námitce soud předně poukazuje na ust. § 9 odst. 3 písm. c) nařízení vlády. Z tohoto ustanovení vyplývá, že poskytnutí platby na zemědělskou půdu je mj. podmíněno tím, že žadatel zemědělskou půdu zemědělsky obhospodařuje po celou dobu, po kterou je na něj vedena v evidenci. Jestliže tedy žalobce požádal o platbu na zemědělskou půdu pro rok 2008, bylo jeho povinností zemědělskou půdu obhospodařovat. Nařízení vlády nijak blíže neobjasňuje pojem zemědělsky obhospodařovaná půda. Dle názoru soudu je třeba půdu pokládat za zemědělsky obhospodařovanou, jestliže je využita pro pěstování zemědělských plodin. K uvedenému závěru soud dospěl na základě nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (dále jen „nařízení Rady“), jenž je přímo použitelný předpis Evropského společenství, upravující společná pravidla pro režim přímých podpor v rámci společné

zemědělské politiky, k nimž jsou následně poskytovány národní doplňkové platby, tj. mj. platba na zemědělskou půdu a platba na chov ovcí a koz. Za účelem provedení toho nařízení bylo vydáno nařízení vlády. Nařízení Rady v úvodní preambuli mj. konstatuje, že podporu týkající se zemědělské půdy je nutno učinit proto, aby se zabránilo opuštění zemědělské půdy a zajistilo se její udržování v dobrém zemědělském a ekologickém stavu. S výše uvedeným pak korespondují i konkrétní ustanovení nařízení Rady. Dle čl. 44 odst. 3 nařízení Rady se hektarem, na který lze poskytnout podporu rozumí jakákoliv zemědělská plocha, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina. Podle čl. 51 uvedeného nařízení mohou zemědělci využívat pozemky ohlášené v souladu s čl. 44 odst. 3 pro jakoukoli zemědělskou činnost. Podle čl. 3 písm. c) nařízení Rady se rozumí zemědělskou činností produkce, chov nebo pěstování zemědělských produktů včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a ekologickém stavu podle článku 5. Z článku 109 nařízení Rady vyplývá, že proto, aby zemědělec mohl využít platbu na plochu, musí provést výsev nejpozději do 31.5. předcházejícího příslušné sklizni a nejpozději do 15.5. podat žádost. Dle názoru soudu z uvedených článků nařízení Rady a v souladu se smyslem a cílem poskytování přímých podpor a národních doplňkových podpor je řádné využití zemědělské půdy za účelem pěstování zemědělských plodin. Za zemědělsky obhospodařovanou půdu je tak nutno považovat půdu, která je nejen zorána, ale i využita pro pěstování zemědělských plodin. V projednávaném případě dle zjištění uvedeného v kontrolním protokolu a rovněž dle tvrzení žalobce uvedeného v podané žalobě žalobce dotčenou půdu nezasel a ponechal jí bez jakékoliv péče. Takovou situaci nelze v žádném případě považovat za zemědělské obhospodařování. Z pojmu obhospodařování je nutno dovodit, že se předpokládá uskutečňování zemědělské činnosti směřující k tomu, aby na zemědělské půdě byly pěstovány zemědělské plodiny. Správní orgány tak nepochybily, jestliže žalobci neposkytli platbu na zemědělskou půdu mj. s odkazem na ust. § 9 odst. 3 písm. c) nařízení vlády. Nařízení vlády a rovněž ani nařízení Rady nepředpokládá, že by přímé platby a k nim poskytované národní doplňkové platby byly poskytovány rovněž na pozemky ponechané ladem. Jinými slovy ponechal-li žalobce předmětné zemědělské pozemky ladem, nebyl oprávněn pro tyto pozemky žádat platbu, která je podmíněna zemědělským obhospodařováním.

S ohledem na skutečnost, že fotodokumentace předložená správním orgánem I. stupně dokládá, že dotčené zemědělské pozemky byly porostlé plevelem, přičemž toto zjištění žalobce v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně a rovněž v podané žalobě nikterak nezpochybnil, soud neshledal žádný důvod k doplnění důkazů tak, jak požadoval žalobce (tj. o fotodokumentaci za celé vegetační období, zpracování nezávislého posudku, či svědecké výpovědi, dokládající průběžné obhospodařování).

Z výše uvedených důvodů neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

K tvrzení žalobce, podle kterého k porušení ust. § 9 odst. 3 písm. a) nařízení vlády nemohlo dojít, soud poukazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V obou uvedených rozhodnutích správní orgány vyšly ze zjištění zaznamenaného v kontrolním protokolu, a to že části, popřípadě celé dotčené půdní bloky nebyly zemědělsky obhospodařovány. K uvedenému zjištění správní orgány odkazovaly na ust. § 9 odst. 3 nařízení vlády, když následně citovaly podmínku uvedenou pod písmenem c. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobci byla zamítnuta žádost o platbu na zemědělskou půdu pro rok 2008 mj. i z důvodu, že došlo k porušení podmínky uvedené v ust. § 9 odst. 3 písm. c) nařízení vlády. Za uvedené situace toliko jediný poukaz žalovaného v napadeném rozhodnutí na ust. § 9 odst. 3 písm. a) nařízení vlády, a to bez zřejmé souvislosti s podmínkou uvedenou v tomto ustanovení, lze důvodně považovat za chybu v psaní. Tato chyba nemohla žádným

způsobem ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Z uvedeného důvodu neshledal soud tvrzení žalobce oprávněným.

Poukaz žalobce na telefonické vyjádření vedoucí inspekční skupiny Magdaleny Barboříkové, že postačí, aby na pozemek bylo alespoň jednou vjeto, neshledal soud relevantním. Předně soud poukazuje na skutečnost, že na uvedené sdělení vedoucí inspekční skupiny žalobce poprvé poukazoval až v podané žalobě. Především však soud uvedený názor nesdílí. Za zemědělsky obhospodařovanou půdu nelze považovat půdu, na kterou bylo jednou vjeto, tzn. která byla pouze zorána. Zemědělsky obhospodařovaná půda je výlučně půda, kde jsou pěstovány příslušné zemědělské plodiny. Fotodokumentace pořízená správním orgánem I. stupně dokládá, že na předmětných pozemcích žalobce žádné zemědělské plodiny pěstovány nebyly. Naopak na předmětných pozemcích se nacházel porost neprodukčních rostlin přesahujících místy až 1m. Toto zjištění žalobce v podané žalobě nikterak nerozporoval, když pouze sdělil, z jakého důvodu nedošlo k zasetí předmětných pozemků. Zorání a případné následné vláčení předmětných zemědělských pozemků nepostačují pro závěr, že došlo k zemědělskému obhospodařování půdy ve smyslu nařízení vlády, případně nařízení Rady.

Neoprávněnou soud shledal námitku žalobce, že napadené rozhodnutí je opřeno o zákonnou definici v pravidelném sledu, což předpokládá vhodné střídání jařin a ozimů při dodržování osevního plánu, tento osevní postup umožňuje i ponechání půdy každé čtyři roky ladem. Žalobou napadená rozhodnutí a rovněž předložený spisový materiál neskýtá žádný podklad pro závěr, že by správní orgány argumentovaly termínem „v pravidelném sledu“. Uvedený termín užívá ust. § 3i písm. a) zákona o zemědělství. Toto ustanovení využil pro svoji argumentaci výlučně žalobce v podané žalobě.

Poukaz žalobce na to, že sedláci ve starých členských zemích EU byli až do roku 2007 nuceni ponechávat každoročně určitou část své půdy jako úhor, dále na to, že žalobce se spoléhal na vlastní stroje, nesouhlas žalobce se současným většinově praktikovaným způsobem hospodaření, poukaz na stanovisko pracovníka Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy a konečně i poukaz na ust. § 1 písm. b) zákona o zemědělství, není v projednávaném případě relevantní. V tomto případě jde o názory žalobce na určitý způsob hospodaření a námitky, které s předmětem řízení nikterak nesouvisí. V projednávaném případě byla předmětem posouzení soudu otázka, zda žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s zákonem. Konkrétně pak otázka, zda žalobce splnil podmínky pro poskytnutí platby na zemědělskou půdu a platby na chov ovcí a koz pro rok 2008 stanovené nařízením vlády, případně přímo použitelnými právními předpisy Evropského společenství. Pouze námitky týkající se tohoto předmětu řízení jsou tak z hlediska projednávaného případu významné. Vzhledem k tomu, že výše uvedené výtky se nedotýkají předmětu řízení, nejsou pro posouzení žaloby v projednávaném případě relevantní.

Důvodné není rovněž tvrzení žalobce, že na základě námitek, které uplatnil do protokolu mohl správní orgán I. stupně provést opakovanou kontrolu. K uvedenému tvrzení soud poukazuje na kontrolní zjištění, jenž je podloženo bohatou fotodokumentací. Z kontrolního zjištění a přiložené fotodokumentace je bez jakých pochyb zřejmé, v jakém stavu se nacházely dotčené půdní bloky s deklarovanou plochou zemědělské půdy. Žalobce v průběhu kontroly a rovněž ani v podané žalobě neuvedl žádná tvrzení, která by tato zjištění správních orgánů byla způsobilá zpochybnit. Za uvedeného stavu věci by opakovaná kontrola byla nadbytečná, neboť by nic nemohla na projednávaném případě změnit.

Článek, podle kterého hrozí, že čeští zemědělci nedostanou z evropských fondů peníze, nikterak nesouvisí s žalobou napadeným rozhodnutím ani s kontrolním zjištěním, které v této věci bylo učiněno. Z uvedeného důvodu je soud nepovažoval za relevantní pro projednávaný případ.

Tvrzení o penalizaci ve formě opětovného stržení částky ve výši 78.108.05 Kč v následujících třech letech nemá podklad ve výroku napadených rozhodnutí. Z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně jednoznačně vyplývá, že bylo správním orgánem I. stupně rozhodováno výhradně o žádostech žalobce o poskytnutí platby na chov ovcí a koz a o poskytnutí platby na zemědělskou půdu konkrétně pro rok 2008. Výrok rozhodnutí tedy neskýtá žádný podklad pro tvrzení žalobce o penalizaci ve formě stržení uvedené částky v následujících třech letech. Navíc tato částka se v napadených rozhodnutí a rovněž ve spisovém materiálu předloženém žalovaným nevyskytuje. Uvedené tvrzení žalobce tak nemá žádnou souvislost s projednávaným případem.

Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že správní orgány postupovaly v soudu s nařízením vlády a nařízením Rady, když žádost žalobce o poskytnutí platby na chov ovcí a koz pro rok 2008 a rovněž žádost o poskytnutí platby na zemědělskou půdu pro rok 2008 zamítly. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce a žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. září 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.